

اعتبار «سابقه» و حکم به آن در انگلستان و فرانسه

بهتر است زیرا قانون نیز مانند زبان و ادبیات و صنایع زائده افکار و آمال و اوضاع هرملتی است و اینها قانون هر کشور را فقط نسبت بخاصیت مردم آن کشور میتوان انتقاد نمود و غالباً قانونیکه نسبت بصفات مشخصه یک ملت مناسب و قابل تمجید است نسبت بصفات و اوضاع ملت دیگر نا مناسب دیدی مورد است پس باید در نظر داشت که اگر قطعیت سابقه مهمترین رکن قانون انگلیس شده است علت واقعی آن اتفاقاً میتوان در تاریخ کشور انگلیس پیدا کرد از راه مقایسه ب فواین کشور های دیگر و از مطالعه تاریخ انگلیس بخوبی آشکار میشود که خصایص قانون آن کشور زائیده افکار و عقاید ملت آست که از آن جمله اتفاق به عرف رساند و احترام فوق العاده نسبت بقضات و اجتناب از وضع و تدوین اصول و کلیات میباشد همچنین مشخصات قانون فرانسه که عمدۀ آن اتفاق باسول و کلیات است نتیجه خصائص ثراحتی و تحولات تاریخی آن کشور میباشد.

فؤاد روحانی

پس از نظر ثابت بودن قانون رویه انگلیس بهتر است رویه فرانسه است و یکی از بزرگترین علمای حقوق فرانسه در این باب چندین میگوید «باید در ذکر محسن و مزایای رویه قضائی (حکم سابقه در فرانسه) زیاده روی کرد رویه قضائی برای سیر تکاملی قانون و سیاست بسیار ناقصی است زیرا تصمیماتی که گرفته میشود همواره در معرض تغییر و تبدیل است پیشرفتی که از راه رویه قضائی در قانون حاصل میشود ثابت و قطعی نمیگردد مگر هنگامی که متن قانون (مدون) آنرا تأیید نماید».

از مطالب فوق این نتیجه کلی بدست میاید که در مقابل غالب محسنی که علمای حقوق انگلیس برای قطعیت سابقه در قانون خود ذکر نمیکنند در قانون فرانس هم تصمیماتی موجود هست ولی از بعضی جهات مانند ثابت و قطعی بودن قانون بر روی هم رویه انگلیس بهتر است اما در بایان موضوع این نکته را هم باید علاوه کرد که اصولاً پس از مقابله قانون دو کشور نمیتوان گفت این یک از آنکه یک